

Jerusalem ofta nedräknad men aldrig uträknad

Jerusalem och Jeriko bedöms vara några av världens äldsta städer. Jerusalem är den högst belägna staden i området, placerad 800 meter över havet. Bara några kilometer öster därom och strax norr om Döda havet ligger Jeriko, världens lägst belägna stad 250 meter *under* havsytan. Nivåskillnaden mellan dessa två äldsta städer, som ligger så nära varandra, är alltså drygt tusen meter. Geologiskt betecknas detta som ett våldsamt område med jordskalv och kraftiga stormar. Är detta en slump?

Jerusalem ligger högt bland Judéens berg och därför har det alltid hetat, *"Se vi gå upp till Jerusalem"*. Stadens läge är obekvämt ur kommunikationssynpunkt och har alltid legat långt från de allmänna farvägarna i denna region. Den är världens mest omskrivna stad, och trots att dess namn betyder fridens boning eller fredsstaden, har den varit utsatt för krig och ockupation genom hela historiens lopp. Den har varit sargad, skymfad och delad men har rest sig ur spillrorna gång på gång. Där har bland andra babylonier, greker och romare varit inkräktare. Den har varit intagen av muslimer flera gånger. Och turkar, engelsmän och jordanier har ockuperat staden under olika tider.

Jerusalem har varit den judiska nationen Israels självklara huvudstad i den enda demokratin i Mellanöstern, och är så allt fort. Men den är framför allt Guds egen stad som Han har utvalt att vara sammanlänkad med Honom själv. Gud har sagt: *"Men Jerusalem har jag utvalt för att mitt namn skall vara där..."*. 2 Krön. 6.6. Jerusalem tillhör alltså inte bara det judiska folket! Och inte heller något annan nation heller för den delen. Är det kanske därför som Jerusalem är en sådan het potatis politiskt sätt?

På detta berg, där Jerusalem en gång blivit byggd, finner vi ursprunget till Israels och judarnas historia, vilken har sin grund i Gud, alltings skapare och livgivare. Gud kallade Abraham, att ta sin åsna och sin (ende!) son Isak och gå till berget i Moria land och offra Isak. Se 1 Mos.22 ff. I judisk tradition kallas Abraham "Trons höjdpunkt" och i Nya testamentet kallas han trons fader.

Det tog två tusen år till dess att denna profetiska handling fick sin uppfyllelse på samma plats, i Jesus (Guds ende son) död på korset och hans uppståndelse på tredje dagen. Gud kan ta tid på sig för det som blir avgörande för mänskligheten. Det är om denna stad och detta bergiga område som den israeliska/arabiska konflikten rasar och som världssamfundet fumligt försöker finna en lösning på.

Kommer det att lyckas? Svaret på den frågan beror på vilket perspektiv man utgår från. Ser man utifrån ett mänskligt perspektiv kanske man kan hitta en lösning som tillfredsställande de flesta. Men tyvärr blir det nog bara en kortsiktig lösning. Ser man däremot utifrån Guds och Bibelns perspektiv kommer det att bli en lösning som blir bestående och håller för evigheten.

En sak är klar, fredsprocessen har kört fast och befinner sig i ett dödläge där ingen part verkar ha något konstruktivt att komma med. Och det är nog Jerusalems ställning som är den mest laddade frågan som ingen riktigt vågar ta i. Därför är det oroande det som nu händer i arabländerna runt omkring Israel. Efter den frigörelsevåg som svept fram i dessa länder de senaste två åren, och som ingjutit stort hopp hos omvärlden, är det nu det Muslimska brödrskapet som skaffar sig politisk plattform. Nyligen har Irans president Ahmadinejad varit på officiellt besök i Kairo. Ett sådant statsbesök har inte skett där på 30 år. Vid tillfället sa han att, sionisterna och de arroganta krafterna tveklöst kommer att falla och att Iran och Egypten ska verka för fred i världen.

För en tid sedan släppte islamistiska aktivister i Syrien en av sina videor där man ser en grupp av fyra Jabhat al-Nusra-kämpar. Deras ansikten döljs av sjalar och en läser upp ett uttalande. *"Vi kommer att*

lägga vantarna på dessa vapen," och med det menade man Assads biologisk och kemisk arsenal. "Vi kommer att attackera och ta över dessa webbplatser och sedan använda dem mot sionisterna, från syriskt territorium, tills vi når Jerusalem."

Enligt en färsk FN-rapport, kräver internationell rätt att Israel måste evakuera alla befintliga bosättningar och avveckla judiska samhällen i östra delen av Jerusalem. FN anser att alla stadsdelar i Judéen och Samarien är "olagliga" bosättningar som en dag kommer att ingå i en palestinsk stat. Det globala trycket mot Israel blir allt starkare, att överlämna detta territorium till palestinierna.

På hemsidan Prophecy News Watch skriver man den 14 februari om psalm 83 – en urgammal profetia skriven för 3000 år sedan – och avslöjar att terroristgrupper i de arabiska staterna, som för närvarande delar gemensamma gränser med Israel, kommer snart att göra gemensam sak för att utplåna Israel från kartan. Deras uppdrag sammanfaller med vad som står i Psalm 83:5, *"De säger: Vi utrotar dem, så att de inte mer är ett folk och så att ingen mer tänker på Israels namn."* Psalm 83 förutspår ett avslutande klimax på ett Arab-israeliskt krig. Det Muslimska brödraskapet som skjutit fram sina positioner i Egypten, Jordanien och i Syrien har sitt mål klart. De vill förintä Israel och Jerusalem som dess huvudstad. Det som nu sker i Mellanöstern kan mycket väl vara uppfyllandet av denna profetia. Det är intressant att se att de arabnationer som nämns i psalm 83 inte finns med i den kända profetian i Hesekiel 38 som talar om Gog/Magog kriget mot Israel. Profetian i psalm 83 kan mycket troligt uppfyllas före striden i Hesekiel 38.

En intressant iakttagelse är hur namnet Jerusalem skrivs i den hebreiska texten. Ändelsen *ajim* betyder att det är ett dualis/tvåtal. Jerusalem står alltså i pluralis i originaltexten. (Det är samma pluraländelse som i ordet för Gud, *Elohim* i 1 Mos.1:1.) Varför står Jerusalem i pluralis? Det finns både ett jordiskt och ett himmelskt Jerusalem och en dag ska de förenas som i ett äktenskap och smälta samman till ett. Se Upp.21:1–4. Men redan nu har Gud utvalt det jordiska Jerusalem som sin speciella boning. Se Psalm 48:1–9. Och han har utvalt ett folk att bo och tjäna honom där under frälsningsperiodens tid, fram till dess han gör "allting nytt". En sann jude kommer till Jerusalem som till ett kärleksmöte och där spanar efter sin älskade. Han längtar likt Abraham efter staden med de fasta grundvalarna, den som Gud har format och skapat. Se Hebr. 11:10. En kristen däremot har redan här och nu möjlighet att uppleva gudsnärvaron och atmosfären i den himmelska staden, andligt sett. Se Hebr. 12: 22–24.

Meningarna går isär om vem som har rätt till området som kallas Palestina och staden Jerusalem. Är det araberna eller är det israelerna? Historiskt och mänskligt sett kan man komma till olika slutsatser och därför måste man med nödvändighet kompromissa för att finna en tillfredsställande lösning. Kompromissen kan behövas ibland för att nå resultat. Men ofta blir den en skenlösning som inte tillfredsställer någon av parterna. Så är nog tyvärr fallet när det gäller denna konflikt.

Å ena sidan måste de arabiska palestinierna få sina legitima rättigheter tillgodosedda, med ett landområde och en egen erkänd regering. Å andra sidan har israelerna legitima rättigheter som måste beaktas – säkra och erkända landgränser. Men hur man än vrider och vänder på dessa frågor för att finna en acceptabel lösning kommer ingen part att bli helt tillfredsställd. Varför det? Därför att det ytterst handlar om Guds land, hans stad och hans folk. Det betyder dock inte att vi ska sluta be för de judiska och arabiska folken eller sluta stödja dessa nationer. De är alla våra medmänniskor och några kan bli vår nästa.

Claes-Göran Bergstrand. 2013-02-18.